

målrettet, bilateral dialog om de her spørgsmål, som jo er af stor interesse og af principiel interesse.

Jeg har jo sådan set svaret på det så tæt, jeg kan komme. Jeg deler til fulde hr. Ole Stavads forundring, forargelse, find selv på ordene, over, at man i en situation, hvor man har svært ved at svare enhver sit, og hvor man bevæger sig ud over kanten på nogle vilkår, som er opstillet som en forudsætning for en dispensation, påtager sig merudgifter, som umiddelbart ikke virker nødvendige. Ingen tvivl om det.

Det er jo præcis også derfor, som jeg svarede i det sidste spørgsmål, at vi i vores stillingtagen til, hvorvidt der skal justeres på den dispensation, Farum Kommune har fået, vil bede kommunen om at argumentere for sine udgiftsposter. Hvad er det for nye udgifter, der er kommet på bordet? Har de været uafviselige eller ej?

Og som jeg var inde på i sidste uges spørgetid, så vil, kan man sige, evnen til at feje for egen dør og ambitionen om at holde orden i eget hus selvfølgelig også være bestemmende for den langmodighed eller den tolerance, som jeg vil møde op med, når vi skal diskutere, om der skal justeres på vilkårene. Og dermed er der jo her de facto politisk et instrument, som kan bruges til at sikre, at borgerne ikke er værgeløse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3328

4) Til undervisningsministeren af:

Thomas Adelskov (S):

»Vil ministeren på baggrund af regeringens pjece »Service i en omstillingstid« redegøre for, hvor og hvor meget ministeren mener, kommunerne kan spare på uddannelsesområdet?«

Thomas Adelskov (S):

Under førstebehandlingen af den folkeskolelov, som vi i fællesskab har indført, som Socialdemokraterne og regeringen og Dansk Folkeparti står bag, havde vi en diskussion om nogle meldinger, der lå fra finansministeren, om forventede muligheder for at kunne spare ude i landets kommuner. Ved den lejlighed bekræftede vi hinanden i, at det var aftalt med den nye folkeskoleaftale, at der som minimum i hvert fald skal ligge 280 mio. kr. ekstra til kommunerne til at lave en bedre folkeskole.

Jeg har efterfølgende, hvor finansministeren har været fremme med samme synspunkter, drøftet det med ministeren også i spørgetiden her i Folketingssalen og spurgt, hvad det er for nogle områder, finansministeren og regeringen forestiller sig, man skal spare på.

Det har jeg ikke kunnet få noget svar på, og derfor undrer det mig, at vi i sidste uge kunne se en pjece fra finansministeren, hvor man igen fremhæver, at der nu skal kunne spares penge ude i kommunerne på folkeskoleområdet, og at det er et krav i forbindelse med de kommuneforhandlinger, som netop er gået i gang.

Derfor vil jeg egentlig godt bede ministeren om at svare på, på hvilke områder man ifølge regeringen kan spare på folkeskoleområdet.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Lad mig indledningsvis slå fast – jeg beklager min stemme, fru formand – at regeringen ikke har til hensigt at pålægge kommunerne besparelser på uddannelsesområdet. Det vidner jo i øvrigt også folkeskoleaftalen om, hvor vi, som hr. Thomas Adelskov netop nævnte, tilførte kommunerne flere penge til at udvide timetallet i folkeskolen med. Uddannelsesområdet er nævnt specifikt to steder i regeringens publikation: »Service i en omstillingstid«.

Det ene punkt omhandler udvikling... jeg beklager, jeg må have et glas vand. Jeg prøver igen. Det ene punkt omhandler udviklingen i enhedsomkostningerne i folkeskolen – det er helt umuligt, det her – det andet punkt vedrører... jeg kan simpelt hen ikke (stemmesvigt).

Kl. 14.10

Den fg. formand (Grete Schødt):

Se, nu er man i en situation, hvor man må undskyldte, at ministeren ikke har nogen stemme. Vi udsætter spørgsmålet, skal vi ikke være enige om det? Det her er næsten urimelige vilkår.

Vi slutter spørgsmålet. Det kan stilles skriftligt efterfølgende eller flyttes til en anden onsdag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3330

5) Til socialministeren af:

Sandy Brinck (S):

»Vil ministeren på baggrund af regeringens pjece »Service i en omstillingstid« redegøre for,